

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 31	Utgitt 16 juli	1932
--------	----------------	------

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

13 juli.

I medhold av lov om motorvogn av 20 februar 1926 § 19, 2net ledd, bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

Den største tillatte hastighet for kjøring med motorvogn eller motorsykel på den innen Evenes herred, Nordland fylke, beliggende del av riksveien Liland—Strand—Lenvik fra utmarksgrensen på vestre side av eiendommen Strand gjennom bebyggelsen på Strand og gjennom Ofoten malmfelters anlegg til forbi verkets villa nedsettes herved til 15 kilometer i timen.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

15 juli.

Lov om veksler av 27 mai 1932 nr. 2, lov om chekker av 27 mai 1932 nr. 3, og lov om forandringer i tvistemålsloven av 10 juni 1932 nr. 2 for så vidt angår §§ 441, 444 og 451 settes i kraft fra 1 november 1932.

Kongelig resolusjon.

15 juli.

- I. Fra den tid som av fylkesmannen i Rogaland bestemmes, skal gnr. 31 bnr. 23 Finnestad av skyld mark 1,09 overføres fra Hetland herred, Frue sogn til Randaberg herred og sogn, Hetland prestegjeld og lensmannsdistrikt i Rogaland fylke.
- II. Den civile og geistlige inndelingsgrense mellom Hetland herred, Frue og Riskekverven sogn og Randaberg herred og sogn i Hetland prestegjeld og lensmannsdistrikt i Rogaland fylke fastsettes således:

Grensen begynner i Åmøfjorden omtrent 1350 m sydøst for Brukjeøen og går med sydvestlig retning tvers over Byfjorden og inn Dusevigen, hvor den går på land og går — fremdeles med sydvestlig retning — i en brukket linje til hovedveien fra Stavanger til Randaberg, som den skjærer ca. 150 m sydøst for veiskillet ved Goe. Herfra går grensen med sydsydøstlig hovedretning til et

15 juli.

punkt som ligger ca. 250 m nordnordøst for gården Myren i Madla, hvor grensen mot dette herred påtreffes.

Grensen på land dannes for øvrig overalt av eiendoms-grensene mellom de bruk som er matrikulert i Hetland og de som er matrikulert i Randaberg.

15 juli.

Kongelig resolusjon.

Den civile og geistlige inndelingsgrense mellom Ulvik og Granvin herreder og sogn i Ulvik prestegjeld og lensmannsdistrikt i Hordaland fylke skal — regnet fra syd mot nord — gå efter følgende linje:

I. Fra sammenstøt med Kinsarvik herred i høieste Ingeborgnuten (Ingebjørgfj. 1211 m på kartmålingen fra 1928—29) til Kistesteinen efter den linje, som er fastsatt i grenseoverenskomst av 7—21 oktober 1930 mellom opsitteere på Hallanger i Ulvik og Kjerland i Granvin.

II. Fra Kistesteinen til Kløftsteinen efter den linje som er fastsatt i grenseoverenskomst av oktober—november 1930 mellom Sjur S. Sponheim m. fl. av Ulvik og Olav D. Tveito m. fl. av Granvin.

III. Fra Kløftsteinen til Kjerringfjell efter den linje, som er fastsatt i grenseoverenskomst av 20 oktober og 2 desember 1930 — 12 og 13 januar 1931 mellom Sjur S. Sponheim m. fl. av Ulvik og Nic. A. Lillegraven m. fl. av Granvin.

IV. Fra Kjerringfjell, hvor linjen i grenseoverenskomsten under III treffer bekken som derfra faller ned gjennom Lysegjelet, går grensen mellom Ulvikeiendom og Granvineiendom ned gjennom Lysegjelet efter bekken til et punkt, hvor den forlater denne bekk og går ned til og ut i Espelandsvatnet et kort stykke sydvest for bekkens utløp i dette. Grensen følger så Espelandsvatnet østefter til utfallsosen og videre elven til den mellom Hakestad i Ulvik og Espeland i Granvin under utskiftning på Espeland den 17 september 1926 opmerkede grenselinje fra elven nordover efter 5 korsmerker og videre efter bekken til fjellryggen sydvest for høieste Brattenuten (): bekken syd for bokstav «n» i «Trap-pen t» på kartmålingen av 1928—29).

V. Fra endepunktet i grensen mellom Hakestad og Espeland på fjellryggen sydvest for høieste Brattenuten til høieste punkt (1401 m) på Hestestånuten efter den linje, som er fastsatt i grenseoverenskomst av 14—19 oktober 1930 mellom eieren av Hesteståene gnr. 57 bnr. 4 i Ulvik og eierne av tilstøtende Espelandeiendom i Granvin.

VI. Fra høieste punkt (1401 m) på Hestestånuten, hvor grensen for Hesteståene mot Espeland ender, er herredsgrensens videre gang selv gitt den korte strekning nordnord-

vest til toppen av Norbotnuten (1467 m på kartmålingen av 15 juli. 1928—29). Her møter Voss herred.

Kongelig resolusjon.

15 juli.

Den civile og geistlige inndelingsgrense mellom Eidfjord herred og sogn i Ulvik prestegjeld og lensmannsdistrikt og Ullensvang herred, sogn, prestegjeld og lensmannsdistrikt i Hordaland fylke skal på strekningen fra fylkesgrensen i Blyvardenuten (kongelig resolusjon av 4 april 1919) til sammenstøtet med Kinsarvik herred gå efter følgende linje:

Fra høieste punkt (1454 m) i Blyvardenuten nordvestlig i rett linje til det østsydøst for Lakadalsstrupen liggende høidepunkt 1432 m, derfra mere nordlig rettlinjet til høieste punkt i høidedraget mellem det øverste tjønn (1291 m) i Østre Lakadalen og Storemyrens øverste del, derfra vestnordvestlig i rett linje til høidepunkt 1368 m nordnordvest for Øvre Gullikstjønn, så vestlig i rett linje til høidepunkt 1404 m nord for Valgarsvatnene og derfra videre vestover rettlinjet til Flautenuten (1457 m).

Fra Flautenuten nordnordøstlig i rett linje til Nibbo (1400 m), derfra nord litt vestlig i rett linje til sammenstøt med den ved Høifjellskommisjonens kjennelse av 2 juni 1924 i Ullensvangforretningen av 1ste felt fastsatte statsalmenningsgrense i brekkpunktet, hvor den øst fra 1342 m kommende almenningsgrense vinkler mot nord litt vestlig i retninglinjen mellem Nibbo (1400 m) og høidepunkt 1268 m. Herredsgrensen følger derefter den fastsatte statsalmenningsgrense rettlinjet til høidepunkt 1268 m, videre kompass nord i rett linje til elven Veig, så vestover efter elven Veig til sammenløpet mellem Grøna og Veig og derfra vestnordvestlig i rett linje til Inste Nasanuten (1381 m).

Fra Inste Nasanuten nordnordvestover rettlinjet til høidepunkt 1345 m i Nasanutene og videre rettlinjet til Heimste (norligste) Nasanuten (1341 m), herfra nordøstlig efter den i overenskomst mellem stølseiere i Friseter og stølseiere i Solemdalen av 6 august 1864 tinglyst 17 oktober 1865 fastsatte grense i rett linje til en fjellknatt, hvorpå dengang opsatt en varde, og videre i samme retning rettlinjet til elven Veig. Herredsgrensen går så nedeafter Veig til grensen mellem Inste og Heimste Hallaskar, vinkler så mot øst og går efter den ved voldgiftsrett på Hallaskar 21—24 juli 1823 fastsatte og opmerkede beitningsgrense mellem Heimste og Inste Hallaskar fra en korsmerket jordfast stein ved elven Veig innenfor søndre kant av den første holme i elven nordfor stølshusene på Inste Hallaskar østsydøstlig til den

15 juli. største stein på det fra korsmerket i steinen ved Veig synlige høieste punkt i Grananutene. Derfra følger herredsgrensen videre grensen for Heimste Hallaskar mot tilstøtende eiendom i Eidfjord ifølge grensedokument av 19 juli 1930 etter høieste fjelleggen til høieste topp i Grananutene (1628 m på kartbilaget til Høifjellskommisjonens kjennelser av 2 juni 1924), så nordøstlig i rett linje til utfallssosen av det tjønn som har avløp etter bekken ut gjennom Heimste Hallaskar, videre nordvestlig i rett linje til en gammel varde på høieste punkt av den sydligste av Trångeskarnutene, derfra i mere vestlig retning og rettlinjet til høieste punkt (varde på en stor stein) av den vestligste av Trångeskarnutene, så vestlig og rettlinjet til en stor stein (med varde) i det sydvestlige fremspring av Rypehaug, videre omtrent i samme retning og rettlinjet til en varde på hoideryggen nordvest for høieste punkt av Sjonarhaug og omtrent midtveis mellom dette og den vardede vei mellom Heimste Hallaskar og Rjoto, derfra rettlinjet nordvestlig til varde på rusten over Hallaskarnesset og videre i samme retning til elven Veig.

Fra dette punkt ved Veig går herredsgrensen i elven Veig til det punkt, hvor stølseiendommen Sandvadet i Eidfjord og stølssameiet Finnabu — Langedalen — Vatnali i Ullensvang motstøter hinannen på Veigs vestside, og herredsgrensen fortsetter så etter grensen mellom disse to eiendommer til elven Vivo.

Derfra går herredsgrensen utefter elven Vivo til det punkt, hvor grensen mellom gården Viveli i Eidfjord og stølseiendommen Vivheller i Ullensvang etter denne elv ifølge grenseforlik av 18 mars—18 september 1807 tinglyst 7 desember 1825 ender i en korshugget noget høi stein ute i elven og følger så dette grenseforliks linje nordvestover fra Vivo etter de korshugne merker til og med 8de korsmerke i forliket.

Fra dette punkt fortsetter herredsgrensen etter de eiendomsgrenser, som er fastsatt ved grenseoverenskomst av 30 oktober 1930—20 januar og 18 mars 1931 mellom Viveli og Vivheller til Vivegjelet og videre mellom stølseiendommene Hereids Vedal i Eidfjord og Vivheller således: Fra 8de korsmerke i forliket av 1807 i rett linje nordnordvestlig over Vivegjelet til en liten varde på en stein på en høide, som stølseierne på Vivheller (men ikke på Hereids Vedal) kaller Flaterhaug, videre vestsydvestlig i rett linje til en stor høi stein oppe på høiden op for Blyberg (nordøstlig for høieste punkt på denne høide), så rettlinjet vestlig til en stor stein like ved og vest for høieste punkt på høieste Skrubbane og vest for vass skillet i skaret nord for Kjelabotn, herfra rett-

linjet omtrent vestnordvestlig til en meget stor 3 à 4 meter høi steinblokk på Skrubbane straks øst for den nordvestlige ende av skaret, som eierne av Vivheller kaller Ringøyskaret og hvorigjennem vei fra Vivhellerstølen fører over til østpartiet av Smørbotnen (eller Soleimedalen som eierne av Hereids Vedal kaller den). Fra denne steinblokk i rett linje vestlig litt i nord gjennem Smørbotnen (Soleimedalen) til en stein (med varde) på toppen av en isolert høide østnordøst for utfallsosen av det største Vassdalsvatnet og herfra endelig rettlinjet i omtrent samme retning til innfallsosen av det største Vassdalsvatnet, hvor grensen mellem Eidfjord og Ullensvang herreder ender i sammenstøtet med Kinsarvik herred.

15 juli.

Kongelig resolusjon.

15 juli.

I medhold av § 20 i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900, jfr. lov nr. 4 av 17 juni 1932, bemyndiges Justis- og Politidepartementet til inntil videre å treffe de avgjørelser som ved nevnte lovbestemmelse er tillagt Kongen.

Kongelig resolusjon.

15 juli.

- I. I medhold av lov om laks- og sjørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 39, jfr. § 17, bestemmes at den årlige fredningstid for laks- og sjørretfisket med bundne redskaper innen Stjør- og Verdal samt Inderøy fiskeridistrikter i Nord-Trøndelag fylke skal være fra og med 20 juli til og med 14 april.
- II. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.
- III. Denne resolusjon trer i kraft 20 juli 1932 og forblir gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av 1936.

Kongelig resolusjon.

15 juli.

I medhold av § 45 i lov om skogvern av 12 februar 1932 bestemmes at nevnte lov fra 1 oktober 1932 skal finne tilsvarende anvendelse for Kongsberg by, hvorhos Landbruksdepartementet bemyndiges til å gi alle nærmere regler for lovens tillempning, herunder også i hvilken utstrekning byen skal være med å bære utgiftene med fylkes-skogfunksjonærene.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard